

**Geschichte der geistlichen Stiftungen, der adlichen
Familien, so wie der Städte und Burgen der Mark
Brandenburg**

[Urkunden-Sammlung für die Orts- und spezielle Landesgeschichte]

Riedel, Adolph Friedrich

Berlin, 1863

LXI. Bischof Friedrich von Schwerin incorporirt die Kirche zu Wagenthin
dem Kloster Arendsee, am 10. Mai 1335.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-56044](http://urn.nbn.de/hbz:466:1-56044)

vnde louen in disme iegenwordigen breue den erbaren vorsten vſen Juncheren hern Otten vnde wilhelme, broderen, hertogen to luneborch, vor vſen heren hertogen Otten to brunefwich, dat he dat hus to der Gartowe, dat se eme schun helpen buwen, seal breken na winnachten, de nu komen vort ouer vif iar, wannē se dat von ome eschen, en dede he des nicht, wanne se denne dat eschen, so scole we her Guntzel von bertenfleue, her ian von ampeleue, her ludolf von hollege vnde we her borchard von bertenfleue in riden to brunefwich vnde we her wernhere von der sculenborch to soltwedel vnde en scolen nicht von dannen, we en don dat mit erme willen. Diffe ding loue we en truwen vſen vor benomeden iuncheren stede vnd gantz to holdende in disme breue, de besegelt is mit vſen ingesegele, na der bort goddes dretteyhundert iar in deme drittigelsten iare, in sinte cecilien dage der heyligen iunvruwen.

Nach Sudendorf a. a. O. S. 262.

LX. Gebrüder Basilius, Hilmar und Busso von Gartow resigniren dem Herzoge Otto von Braunschweig Güter zu Leisten zu Gunsten des Klosters Arndsee, den 5. Februar 1335.

Magnifico Principi Domino suo Ottoni, Duci de brunswich, Beske, Helmer et Busso, fratres, dicti de Gartowe, se promtos et paratos in omni genere famulatus. Bona in Lysten que a vobis in pheodo habuimus vestre reverende Dominationi ad manus claustris Arnse presentibus resignamus. Datum anno domini millesimo tricentesimo tricesimo quinto, in die Agathe virginis gloriose.

Nach Sudendorf a. a. O. S. 300.

LXI. Bischof Friedrich von Schwerin incorporirt die Kirche zu Wargentin dem Kloster Arndsee, am 10. Mai 1335.

In nomine domini Amen. Fredericus, dei gracia episcopus ecclesie Caminen sis, ad perpetuam rei memoriam. Cum omnis actio, que rationi innititur et iusticie titulis insingnitur, perpetue valitudinis robore sit firmando, ea tamen specialiter et potissime, que deputata est usibus in sancte religionis proposito Christo Jhesu conuersancium, pontificali auctoritate rata ac rationabilis esse debet et ad contradictionem imposterum euitandam scriptis auctenticiis merito confirmanda. Hinc est quod in Christo nobis dilecta priorissa totusque conuentus sanctimonialium in Arnssee, Benedicti ordinis, Verdensis dioecesis, nobis humiliter supplicarunt, quod cum redditus et prouentus dicti conuentus sui sint ita tenues et exiles, quod persone altissimo in diuino officio die noctuque famu-

lantes, ex eis secundum suam decentiam non potuerint commode sustentari, quatenus ecclesiam parochialem ville Warghentyn, nostre dyocesis, que villa ex donacione illustris domini Kazimari, quondam ducis Pomeranorum et Leuticiorum principis, ab antiquo cum omnibus suis iuribus, prouentibus, redditibus et pertinenciis quibuscumque ad eas pertinuit et pertinet, prout in priuilegio dicti principis et confirmatione venerabilis in Christo patris domini Conradi, quondam Caminenfis ecclesie episcopi, nostri antecessoris, patet euidenceius, que vidimus et de uerbo ad uerbum conspeximus fore salua et illesa, ipsi conuentui de nostro pii pastoralis officio vnire et incorporare dignarremur: nos attendentes, quod cum a nobis petitur, quod iustum est et honestum, tam vigor equitatis, quam ordo racionis expostulat, vt id ad debitum perducamus effectum, presertim cum in eo diuinum cultum conspicimus adaugeri: petitionibus igitur dictarum sanctimonialium, puta priorisse et conuentus, humilibus et condignis inclinati, et vt persone presentes et future in ipso conuentu existentes deuocius ac liberius omnipotenti deo sueque genitrici virgini Marie in suis officiis et orationibus continuae valeant famulari, dictam ecclesiam ville Warghentyn, cuius ius patronatus ad easdem hactenus pertinuit et pertinet, dicto conuentui et cenebio sanctimonialium predictarum cum omnibus suis iuribus, prouentibus, redditibus et pertinenciis, tam spiritualibus, quam temporalibus, vnimus, subicimus et presentibus incorporamus, et presentem nostram vniōnem ac incorporationem, de consensu et confilio nostrorum confiliariorum, firmam, stabilem et perpetuo permanendam, auctoritate nostra ordinaria in nomine domini in hiis scriptis confirmamus, dantes et concedentes eisdem priorisse et conuentui predicto, vt ipsam ecclesiam, cum vacauerit, possint persone ydonee locare vel in ea vicarium perpetuum uel temporalem ponere eumque vtilitate suadente reuocare et de ea disponere, prout ipsis et eorum prouifori secundum dictum et equitatem canonicae vñsum fuerit expedire, iuribus tamen episcopalibus nobis et nostris successoribus in eadem ecclesia et in uicario perpetuo uel temporali instituendo uel instituto, quantum ad curam animarum seu accessum altaris recipiendum perpetuis temporibus referuatis, porcione eciam debita et rationabili ipsi instituto uel presentato pro competenti corporis sui sustentacione de prouentibus ecclesie referuata, inhibentes sub pena anathematis, ne potestas secularis uel alias quicunque, cuiuscunq; condicionis extiterit, dictas sanctimoniales vel vicarium earundem, quem in dicta ecclesia duxerint statuendum, in ipsa ecclesia aut bonis ad eam pertinentibus impedit aut quomodolibet impedire presumat uel aliquid fibi in premis contra nostram vniōnem et incorporationem presentem de cetero vendicet aut usurpet, sicuti nostram et omnipotentis dei canonicae euitare voluerit vñcionem. Testes huius vniōnis sunt honorabiles viri domini: Fredericus de Steghelis, archidiaconus Vzenemensis, Herbordus, plebanus in Cyten, canonici Camynenses, Fredericus Cornicke, officialis noster, Thidericus de Bremis, Franciseus, plebanus in Corlin, et alii plures fidedingi. In cuius rei euident testimonium sigillum nostrum presentibus est appensum. Datum et actum Tanclem, anno domini M°. CCC°. XXXV°., in die Gordiani et Epymachi martirum beatorum.

Aus Lisg's Jahrb. XV, 190.